

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 27 червня 1987 року

№ 77 (3896).

Ціна 2 коп.

Інформаційне повідомлення про Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу

25 червня 1987 року почав роботу черговий Пленум Центрального Комітету КПРС. На розгляд Пленуму внесено питання «Про завдання партії по докорінній перебудові управління економікою». З доповіддю в цьому питанні виступив Генеральний секретар ЦК КПРС М. С. ГОРБАЧОВ.

Учасникам Пленуму було надано можливість попередньо ознайомитися з тезами доповіді товариша Горбачова М. С., а також з оглядом листів трудящих у питаннях перебудови управління народним господарством.

На засіданні в дискусію по доповіді виступили: т.т. В. В. ШЕРБИЦЬКИЙ — перший секретар ЦК Компартії України, В. І. ВОРОТНИКОВ — Голова Ради Міністрів РРФСР, В. М. ЕЛЬЦІН — перший секретар Московського міськкому КПРС, Є. О. СОКОЛОВ — перший секретар ЦК Компартії Білорусії, В. Т. АДИЛОВ — бригадир токарів Ташкентського авіаційного виробничого об'єднання імені В. П. Чкалова, Г. П. БОГО-

МЯКОВ — перший секретар Тюменського обкому КПРС, Л. М. ЗАЙКОВ — секретар ЦК КПРС, Г. В. КОЛБІН — перший секретар ЦК Компартії Казахстану, В. П. НИКОНОВ — секретар ЦК КПРС, В. К. МЕСЯЦ — перший секретар Московського обкому КПРС, М. В. ТАЛИЗІН — перший заступник Голови Ради Міністрів СРСР, голова Держплану СРСР, М. Г. ВАГІН — голова колгоспу імені В. І. Леніна Ковернінського району Горьківської області, А. О. ЛОГУНОВ — віце-президент Академії наук СРСР, ректор Московського державного університету імені М. В. Ломоносова, П. М. ТЕЛЕПНОВ — перший секретар Архангельського обкому КПРС, Д. І. ПАТІАШВІЛІ — перший секретар ЦК Компартії Грузії, Ю. П. БАТАЛІН — заступник Голови Ради Міністрів СРСР, голова Державного будівельного комітету СРСР.

26 червня Пленум ЦК КПРС продовжив свою роботу.

Нинішнього року нам з братом Олександром правління колгоспу «Маяк» довірило вирощувати цукрові буряки на 192-гектарній площі. Справа відповідальна, тому й боязко було спочатку. Адже виконання будь-якої операції вимагає ювелірної точності, це одна з основних вимог індустріальної технології. Давався взнаки також певний психологічний бар'єр. Річ у тім, що раніше вирощуванням цукристих займалися здебільшого досвідчені механізатори. А тут — комсомольсько-молодіжна ланка, перша в господарстві.

«Чи впораємось?» — не давала спокою думка. Перші кроки, зроблені КМК, досить впевнені, вони дають підстави для ствердної відповіді. Ми вчасно й на високому агротехнічному рівні посіяли буряки. Використували й електронний контролер висіву. Пристрій цей досить надійний в експлуатації, дозволяє обходитись без традицій-

них сівальників. А підрядним колективом, як відомо, скорочення кількості працюючих дає відчутну економію.

В оптимальні строки провели обробіток посівів отрутохімікатами, нині за-

Підряд дається бережливим

вершуємо друге розпушення міжрядь. А на черзі — підживлення рослин азотом.

Зобов'язання нашої ланки — виростити і зібрати з гектара по 350 центнерів солодких коренів. Це на 40 центнерів більше, ніж в середньому по господарству. Переконали: ми сягнемо поставленої мети. Впевненості додає та обставина, що колек-

УРОЖАЙ-87

тиву вдалося зберегти оптимальну густоту рослин на погонному метрі ріллі. А це — одна з передумов високого врожаю.

Ланка наша підрядна, працює на кінцевий результат. Отож нині, коли в розпалі догляд за посівами, ми не забуваємо і про день завтрашній. Маю на увазі таку трудомістку операцію, як збирання буряків. Разом з Сашком відремонтували бурякозбиральний комплекс, переобладнали навантажувач коренів. Одним словом, для вирощення високого врожаю зробили немало. Та ще більше належить зробити протягом літа, ретельно доглядаючи посіви.

С. КОЛОМІЄЦЬ, ланковий механізованої ланки по вирощуванню цукрових буряків колгоспу «Маяк», Знаменський район.

В обкомі ЛКСМ України

На черговому засіданні бюро обкому комсомолу було розглянуто питання «Про роботу Ульяновського райкому ЛКСМУ по організації змістовного дозвілля молоді».

У постанові відзначалося, що Ульяновський райком комсомолу, комсомольські організації на місцях проводять певну роботу по поліпшенню організації дозвілля молоді, розвитку і удосконаленню його форм. З цієї метою використовуються можливості клубних закладів і спортивних споруд. В районі стали популярними нові форми організації дозвілля: клуб молоді сім'ї, радіоклуб «Україна» та інші.

Однак перебудова діяльності райкому і комітетів комсомолу Ульяновського району в організації молодіжного дозвілля йде вкрай повільно. Минулого року райкомом ЛКСМУ не велось ніякого планування культурно-масової роботи. Та й нині цю роботу планували лише до кінця. Слабкий контроль райкому і за виконанням власних рішень. Ще недостатньо використовуються для організації змістовного дозвілля молоді клубні заклади, спортивні споруди. Часто вони у вихідні дні пустують. В районі знизилася кількість учасників художньої самодіяльності. Райком і комітети комсомолу на місцях фактично самоусунулися від роботи з любительськими об'єднаннями та клубами за інтересами.

Бюро обкому ЛКСМ України суворо вказало бюро Ульяновського райкому комсомолу, особисто першому секретарю райкому В. Зеленьку на недостатню увагу до питань організації змістовного дозвілля молоді.

Рекомендовано при міськкомках, райкомках ЛКСМУ створити громадські ради по організації дозвілля, культурно-масові комісії для поліпшення ефективності спортивної і культурно-масової роботи. Виявити в місті, районі базові комсомольські організації по проведення культурно-масової роботи і узагальнити їхній досвід. Рекомендовано також проаналізувати стан розвитку любительських об'єднань, клубів за інтересами. Ширше використовувати можливості науково-методичних центрів закладів культури і між-спілкових будинків самодіяльної творчості профспілок для розробки методичних рекомендацій, сценаріїв, програм тощо.

Бюро обкому ЛКСМ України розглянуло також ряд інших питань внутрішнього життя.

ЗАВТРА — ДЕНЬ РАДЯНСЬКОЇ МОЛОДІ

Завтрашній день — особливий для радянської молоді. Його супутниками обов'язково стануть щедre сонце і радість, дружні рукошляпки і посмішки. Завтра — свято! Його урочисто відзначають ті, хто вже став чи тільки готується стати в ряди будівників світлого майбутнього, хто вносить в наше життя такий потрібний свіжий струмінь молодечого завзяття, ентузіазму, пошуку.

У об'єктиві — молодість Кіровоградщини. Кращі представники комсомольської організації області, які невтомно працюють, громадською активністю виборили право побувати на ХІІ Всесоюзному фестивалі молоді і студентів.

Вже завтра прийдуть у заводські цехи «Друкмашу» ось ці десятикласники міської середньої школи № 18. З колективом підприємства їх єднає давня дружба.

Про що задумався молодий науковець? Може саме нієї миті в його уяві народжується небачене відкриття, яке буде поставлене на службу людині.

У події автобазі 13554 Віктора КУЧЕРЯВЕНКА радість: члена комітету комсомолу підприємства обрано депутатом міської Ради народних депутатів.

Фотомонтаж В. ГРИБА.

СЬОГОДНІ — ДЕНЬ
ВИНАХІДНИКА
І РАЦІОНАЛІЗАТОРА

За роботу, Едісони!

Як тільки наближаєшся до заводу «Гідросила» і перед очима постають його багатопверхові корпуси, відчуваш: він має власне обличчя. І коли через прохідну потрапляєш на територію, а потім у цехи, відразу помічаєш, що обличчя це — сучасне, молоде. Тут, як серед робітників, так і серед інженерно-технічних працівників переважає молодь. Молодь, яка не може і не хоче задовольнятися досягнутим, бере на себе вирішення багатьох питань виробництва, завжди підходить до цього професійно і творчо.

Термічному цеху заводу належить помітна роль в ряду інших по виконанню планових завдань. Його працівники по обсягу продукції за 5 місяців склали 104,7 процента. І в цьому, безсумнісно, є заслуга новаторів — винахідників та раціоналізаторів, які працюють тут.

Ці завдання і виконують одним із найголовніших в своїй роботі інженер-технолог Микола Яремчук та заступник начальника цеху Володимир Куценко. Їх молодечий запал, професійне вміння задають тон роботі творчої групи раціоналізаторів цеху. Всіх їх об'єднує потяг до нових, передових методів праці. А на шляху до оволодіння ними часом зустрічаються так звані «вузькі місця». І щоб усунути їх, доводиться спочатку скласти конкретний план робіт, потім — вивчити спеціальну літературу, робити креслення, обчислення, розробляти рекомендації по впровадженню пропозицій. Після цього виготовляється дослідна партія деталей, даються висновки механіків цехів на якість їх оброблюваності, складається карта досвіду. І, нарешті, коли все узгоджено, розробка затверджується керівництвом заводу.

Раціоналізатори знають: «Частіше ми йдемо не від теорії, а від практики. Саме життя змушує шукати найбільш прогресивні методи і режими термообробки».

Так, наприклад, свого часу було виявлено, що шестерня СМД 210905 виготовляється з браком через утворення тріщин. Встановили: брак породжується нестабільністю технологічного процесу, тобто термообробки і випалу деталей. Неодовзі творчі пошуки Миколи Яремчука та Володимира Куценка закінчилися перемогою. Вони удосконалили пристосування до верстата термообробки, і режим його роботи скоротився з 22 до 10 годин. При цьому паралельно було вирішено питання вивантаження деталей при високій температурі.

Це лише один приклад цілеспрямованої діяльності творчої групи, яка останнім часом запровадила 16 раціоналізацій із загальним економічним ефектом понад 28 тисяч карбованців. Подібних винахідників і раціоналізаторських груп на «Гідросилі» кілька.

Зараз М. Яремчук та В. Куценко, яких за підсумками змагання 1986 року визнано кращими молодими раціоналізаторами Кіровоградщини, разом з відділом головного технолога працюють над підвищенням стійкості стержнів із сталі марки 45. Для цього, як дослідний варіант, вони впровадили новий підхід до термічної обробки стержнів. Хлопці не гарячують, хоча й працюють в гарячому цеху. Результати обіцяють бути відрадіючими. Раціоналізатори вірять у власні можливості.

Р. ЛЮБАРСЬКИЙ.

МІСЬКІ І РАЙОННІ ШТАБИ «КП» ПОВІДОМЛЯЮТЬ:

СВІТЛОВДСЬК. Дозорці міста постійно тримають під контролем витрачання паливно-енергетичних ресурсів. На всіх підприємствах діють спеціалізовані пости «КП», регулярно проводяться рейди. Дієвою формою контролю стало створення комсомольсько-молодіжних рахунків економії.

Нещодавно міський штаб «Комсомольського прожектора» провів рейд перевірки зберігання і витрачання мазуту на заводах «Спецаліобетон» та скло-виробни, меблевої фабрики. Було виявлено ряд серйозних недоліків. Матеріал було розглянуто на засіданні штабу, винуваті понесли покарання. Нині становить виправляється.

ЗНАМ'ЯНКА. Повторний рейд по пунктах прийому склопосуду провели «прожектористи» міського штабу «КП». З'ясувалось, що скарги, які надходять від мешканців міста за лінійників, справедливі, торговельні організації всерйоз не займаються організацією прийому склопосуду. Майже всі пункти знаходяться в пристосованих приміщеннях, у них постійно присутній тар для пляшок. А відповідь відвідувачам завжди одна й та сама: «Завод прод-

товарів не забезпечує ящиками».

Побували дозорці й на загатному підприємстві. І... почули нарікання на адресу працівників торговельної. Хто ж справжній винуватець? Відповідь на це запитання буде дано на черговому засіданні міського штабу «Комсомольського прожектора».

ПЕТРОВЕ. Чому відстає з заготівлею кормів для громадського тваринництва колгосп «Україна»? З'ясувати це питання районний штаб «КП» доручив рейдовій бригаді, яка кілька днів тому відвідала господарство. Виявилось, що для оперативної закладки сіна кормодобувникам не вистачає кониува. Через це суха маса залежується в полі, втрачає поживні властивості. За рекомендацією голови РАПО Д. В. Гончарука начальник цеху рослинництва колгоспу В. Т. Кузьменко звернувся за допомогою в сусіднє господарство. Там пішли назустріч, виділивши на час сінозаготівлі кониува.

«Прожектористи» також перевірили роботу АВМ в радгоспі «Петрівський». Керівникам було вказано на низьку завантаженість потужного агрегата зелезної масою. Нині недоліки усуваються.

ДІЄВІСТЬ

Доки продовжуватимуться «хмільні рейси»?

14 травня минулого року в «Молодому комунарі» було опубліковано рейдовий матеріал обласного штабу «Комсомольського прожектора» під заголом «Хмільні рейси». У ньому йшлося про використання державного автотранспорту не за призначенням, порушення трудової дисципліни водіями окремих колгоспів та промислових підприємств. Простіше кажучи, рейдова бригада виявила ряд фактів, коли працівники автотранспорту в робочий час годинами простояли біля спецмагазину по продажу спиртного в с. Липишків Добровеличківського району.

Як і завжди, після опублікування матеріалу, ми попросили керівників жити заходів до порушення дисципліни і повідомити про це редакцію. Відповідь надійшла лише з колгоспу «Правда» Добровеличківського району. «Матеріал було обговорено на зборах колективу автогаража, — повідомляє секретар парткому господарства М. І. Шевченко. — Критику визнано справедливою, Воля А. Г. Донію суворо попереджено, що в разі повторення подібних порушень його буде переведено в слюсарі...».

Оце так, з дозволу сказати, «покарання». Легким переляком відбувся любитель оковитої, який змарнував не одну годину дорогоцінного робочого часу. Щоправда, наприкінці свого листа секретар парткому висловлює пропозицію, котра здається нам слушною: ліквідувати «гарячу» торговельну точку або хоча б перенести її в інше місце. «Це — думка більшості мешканців Липишків», — підкреслює М. І. Шевченко. А раз так, гадаємо, що до голосу громадськості повинні прислухатися й керівники райспоживспілки Добровеличківського району.

Окрім того, редакція не втрачає надії, що на критичний матеріал підуть керівники колгоспів «Зоря комунізму», імені Свердлова, імені Шевченка Добровеличківського району, колгоспу імені Кірова та АТП 13546 з Новоукраїнського району.

МУДРЕЦЬ сказав: «Все тече, все змінюється». «Якщо це так, — вирішили члени нашої рейдової бригади, — то давно мають залишитися в минулому порушення правил радянської торгівлі. Адже скільки років чути

пісню. Отож, відчиняючи двері магазину в селі Шевченкове, вже й не сумнівалися: мабуть, тут все гаразд. Та на тут то було.

Робимо контрольну закупку. — Чотири карбованці

РЕЙД

«Феномен» хапуги

справедливі нарікання на цю сферу... І взялися ми на практиці перевірити життєвість афоризму. Для цього побували в кількох магазинах Кіровоградського району та Олександрії.

Перші враження були відрадіючими: в сільських магазинах Миколаївки, Северинівки та Оситняж-ки обслужили ввічливо, запропонували доволі широкий асортимент товарів першої необхідності. Контрольні закупки, зроблені там, теж не дали ніяких підстав засумніватися в порядності продавців. Що на вагах — те й на рахівниці, копійка в ко-

сорок дві копійки, — повідомляє продавець Г. С. Шайда.

Перевіряємо й очам своїм не хочеться вірити: обслуговували! На деяких копійок. Зробила це спритно, як ілюзіоніст високої кваліфікації.

Закордонно до складу. Там ганує безладдя, всюди сміття. А в мотлоху приховані від допитливих очей покупки кілька банок тушкованого м'яса, пластикові відра, що користуються підвищеним попитом.

Втім, не тільки це засвідчило, що продавець не в ладах з нормами радянської торгівлі. На ба-

гатьох товарах були відсутні ціни, деякі товари зіпсувалися, на толу ж складі лежали в купі з сміттям кілька пляшок вина.

Небайдужою до дармових копійок виявилась і продавця магазину № 1 міської опторгу м. Олександрії Г. І. Ветченко. Навіть оком не моргнувши, обрахувала вона нас на 27 копійок.

А Валентина Дугаренко з магазину № 37, видно, тільки «вчиться» малознайомому ремеслу «робити великі гроші»: після контрольної закупки в неї «недорухувалися» двох копійок.

Кількох слів хочеться сказати про культуру обслуговування. Вона не скрізь, так би мовити, на рівні. У магазині № 37 не вистачає паперу для обгортання товарів, на полицях брудно. Ще гірший санітарний стан у магазині № 1.

Рейдова бригада: В. ГРАБОВА — голова Кіровоградського районного штабу «Комсомольського прожектора», І. ЛЕБІДЬ, І. ДАЧЕНКО — інструктори Олександрійського міського ЛКСМУ.

ФОТОЗВИНУВАННЯ

Пам'ятаєте пісню з ліричним відтінком: «Тече вода каламутна...»? Ніяких негативних емоцій, особливо в закоханих, вона, здається, викликати не повинна. То чому ж тоді мешканців вулиці Падяєва, що в обласному центрі, ніколи не тягне її співати? Більше того: навіть почувши по радіо цю пісню, вони без вагень викликають радіоприймачі.

Відповідь проста: асоціюється в мешканців мікрорайону безпретензійний твір з прозором натяком на каламутні калюжі, що рясно померещили вулицю. Їх ані пройхати, ні обійти. Закономірно виникає запитання: куди ж дивляться дорожники міста?

Фотозвинувачення В. ГРИБА.

ОПЕРАЦІЯ ТРИВАТИМЕ

Протягом минулого року в нашій країні проводився ряд заходів по боротьбі з крадіжками, іншими правопорушеннями на залізничному транспорті. Це сприяло зміцненню дисципліни та порядку на залізницях, допомогло визначити сфери діяльності, котрі потребують тісної взаємодії комсомольських організацій з адміністраціями та правоохоронними органами.

Як свідчить аналіз, активну участь в операції «Транспорт» взяли комсомольські організації Знам'янського та Гайворонського районів, міста Олександрії. Там проводили масові рейди оперативних комсомольських загонів дружинників, штабів «Комсомольського прожектора», встановлювали чергування на дільницях дороги та залізничних вокзалах. Було виявлено та попереджено десятки правопорушень.

На жаль, можна навес-

ти й протилежні приклади. Недостатньо активно сприяли боротьбі з порушеннями на залізницях комсомольці Добровеличківського, Мажівського, Світловодського та Долинського районів. Там робота якщо й проводилась, то стихійно, без чіткого планування. Втім, «прожектористи» й молоді дружинники згаданих районів ще мають можливість надолужити прогалини. Для цього їм і всім комсомольцям області слід включитися у Всеукраїнську операцію «Транспорт», яка проводиться з минулого і до 1990 року. Мета її: повести рішучу боротьбу з крадіжками, безгосподарністю при транспортуванні народногосподарських вантажів на залізницях, виявляти та попереджувати інші злочинні прояви.

Вже нині штабам і постам «КП» слід налагодити регулярне обстеження вантажних дворів, контейнерних пунктів, складських

«ПРОЖЕКТОРИСТАМ» НА ЗАМІТКУ

приміщень, виявляючи при цьому шляхи можливих злодійств.

Особливу увагу треба звернути на роботу станцій, де проводяться операції по прийому, перевезенню і зберіганню сільськогосподарської продукції нового врожаю.

Важливо також, щоб на підприємствах залізничного транспорту і в організаціях, що мають відношення до цієї галузі, пройшли комсомольські збори з обов'язковим розглядом питань трудової дисципліни, стану боротьби з правопорушеннями. А комітетами комсомолу промислових підприємств доцільно було б взяти шефство над приміськими поїздами, де, як свідчать статистика, найчастіше трапляються злочинні скоєні малолітніми правопорушниками.

О. ШТАДЧЕНКО,
інструктор обкому ЛКСМУ.

ВІД АВІОСТАНЦІЇ (тоді вона ще була в приміщенні залізничного вокзалу) до свого заводу Микола йшов пішки. Давно не бачив Кіровограда, та й не було чого особливо поспішати. Отож вирішив піти центром, вулицями Леніна, Карла Маркса... День був тихий, сонячний (те літо взагалі таким видавалося). Тихо, мирно було в парку. Миколі захотілося тут побути ще. Він став у чергу за квасом, замовив собі великий бокал, а коли симпатична продавщиця подала йому квас, відійшов віддалік у тіні і пив маленькими ковтками, роззираючись зусбіч.

Відпочиваючи, Микола не дуже дослухався, про що говорить дитвор з паркового гулко-моща, аж доки заїдти не пролунали, одізвавшись луною в його душі, слова: «...обстанов-

латова. Микола не знав, що командира машини капітана Давидянца у цю мить відкинуло вибуховою хвилею далеко вбік (той саме знаходився зовні). Не міг знати солдат-водій у ту мить і того, що згодом за зразкове виконання завдання всіх членів екіпажу їхньої машини зв'язку буде удостоєно урядових нагород. Однак, вже втрачаючи свідомість, Микола встиг подумати: напад бандитів на колонну автомашин, що прямувала «дорогою життя», відбито.

Йому більше не судилося зустрітися ні з Давидянцем, ні з Філатовим. І веселун-азербайджанець, заводий солдатських вечорів відпочинку, і серйозний зосереджений білорус не встигли обмінятися з ним адресами. Та почуття їхнього бойового побратимства,

РОЗПОВІДІ ПРО ГЕРОЇЗМ

ПОВЕРНУТИСЬ І БУТИ

на в Демократичній Республіці Афганістан...». Він на якусь мить відчув себе на тут, серед розміреного мирного життя, а за тисячі кілометрів звідси, в краю, де в цю пору сонце на осонні пече нещадно, де й у тіні тепер під п'ятдесят...

Їхній підрозділ, як звичайно, займався справою пильною і складною — патрулював дорогу, якою вдень і вночі рухалися важкі машини з вантажами для Кабула. В кузовах армійських ЗІЛів та «Уралів» лежало зерно, фураж, паливо для афганців, народногосподарські вантажі для молодого республіки. Дорога була однією з тих живих артерій, що жилили серце країни. Дикий і пустельний краєвид відкривався від неї на околицю — голі, кам'яністі гори, що десь аж ген на горизонті переходили в гори... Не раз і не два з тих гір виповзали банди душманів, тримаючи наготові зброю. Озброєні з арсеналів західних держав, навчені іноземними інструкторами, вони йшли з єдиною метою — перетяти оту живу артерію, що живила хлібом і паливом Кабул, спинити оті машини, які везли одяг і їжу афганським дітям... Саме про них, про дітей, чомусь найбільше думав радянський воїн Микола Крейна, патрулюючи «дорогу життя» (саме так її називали самі афганці).

ТРИ роки минуло відтоді, як повернувся він з армійської служби. Та й нині до дрібниць пам'ятає один із її днів. Схожий на багато інших днів, цей познався в пам'яті його особливим боєм. З того дня виніс Микола згадку про посист кулі, глухі поодинокі мінометні постріли; зримо пам'ятає він і далекі фігури душманів, що метушливо відходили від дороги у бік гір... Раптовий вибух струсував БТР. І водночас гострий біль пронизав Миколине тіло. Він спромігся вимкнути мотор і натиснув, уже перебуваючи ніби в тумані, на гальма. Машина завмерла на місці. Повернув голову — і побачив краєм ока, як повільно осідає тіло прапорщика Фі-

скріплене місяцями небезпечної служби, навки лишилося з ним. Так само, як і записані в солдатському блокноті пісні Давидянца (він і музику сам підбирав на гітарі) про службу, про дружбу, про землю батьків. І суворі дні далеко від нів... Глибоко за серце зачепили Миколу ті слова.

«Еге, та я тут засидівся», — подумав Микола раптом. Сонце підбилося вже височенько, діло йшло до обіду. «От і добре, — вирішив, — якраз в обід і до хлопців у бригаду забіжу». До армії М. Крейна працював у відділі метрології на головному підприємстві виробничого об'єднання «Друкмаш», ремонтував вимірну техніку — різні індикатори, мікрометри. Він у бригаді був наймолодшим, старші слюсарі з бригади Д. І. Радченка ставилися до нього не без поблажливості, але в роботі не забували і вчити, й вимагати. Тепер хотілося показатися перед ними дорослим, бувалим — як то зустрінуть? Медаль «За відвагу» Микола того дня не одягнув, бо якось ніяково було: ще подумав, ніби кизується, а от розповісти про пережите, порадитися, як житиме далі, хотів як ніколи.

Втім, не тільки присмислювання переживав він у той день. Примішувалась мимоволі до його роздумів і гіркота, якась незрозуміла невдоволеність. Все через ту непримирну розмову.

— То ти воював? — запитував його, міряючи зними оком, підвипилий сусід. — Еге, голубе, знаємо ми вас, воїна!

— А що ж ви знаєте? — поспитав, стримуючи себе, Микола.

— А те знаю, — відсвоє той, — що корчите із себе героїв. Прийшли заїдти, почепили медальки, то й сиділи б мовчки... Так ні, треба ото сирізь виступати!

— Ех, дядьку! — Миколі хотілося сказати про свої роздуми, про друзів своїх армійських Павла Вертепного з Донецька та Юрка Ярмарковського з Новомиргорода — з ними ділив трудності у дні служби. Але...

— Та ти тільки не балабай мені, — вирин «знавець», — мене агітувати не треба!

Микола тільки спитав його:

— Що, і хлопця свого так вчить?

— А що ти думаєш? — вирин дядько. — У

мене хлопець все одно що я!

І тепер Миколі хотілося забути, заглибити в пам'яті ту згадку, тільки... не виходило! Бо дуже вже несправедливо говорив, та ще й при людях... «Ти, сину, не зважай, то не він, то горілка говорила», — втішала мати. Однак гіркота не минала.

Від таких думок світлий, щемний настрій якось само собою розтанув. А тут ще й на заводській прохідній, куди прийшов через усе місто, його не пізнали, почали розпитувати, уточняти, кудись дзвонити... І Миколі раптом, хай на якусь мить, але здалося, що його тут ніхто не чекав, що він тут не дуже й потрібен. Повернувся й пішов геть.

ЗГОДОМ він таки зустріся із хлопцями, заходив до них в гуртожиток, радився, як бути далі, розповідав про службу, фото пам'яті показував — ті, де видно і їхній БТР за язку із написами на двох люках: «Україна» (це на честь його, М. Крейна) та «Мінськ». Вже тоді він вирішив, що не повернеться на завод, хоч і тягнуло до звичної роботи, до колективу. Та тільки появилась й інша думка — осісти в рідній Олександрівці, вже й роботу йому запропонували на цукрозаводі. Була ще одна причина (у ній він тоді ще й сам собі не признавався до кінця) — чорнява дівчина Світлана.

Під час армійської служби почув Микола Крейна пісню про журавля, який вертається до рідної криниці. Почув від земляка, який приїжджав виступати перед радянськими воїнами. Відомий співак Іосип Кобзон (він, уродженець Гайворонського району, і був тим земляком, хоч Микола тільки тепер дізнався про те земляцтво) не лише співав, а й говорив із солдатами про життя, про любов до батьківщини, про малу батьківщину кожного — часточку великої.

— Тепер, — каже М. Крейна (ми сидимо з ним на батьківському обійсті в Олександрівці), — я розумію, що не минули для мене безслідно слова відомого артиста, почути у хвилину перепочинку на службі. Інакше наряд чи запам'ятались би так надовго...

Яскраво цвілі кульбаби на батьківському подвір'ї, біля тину пишлася білим цвітом «наречена» (так в народі називають білокітій куц) — пишно й скороминущо... Микола щойно повернувся із зустрічі з учнями другої селищної школи і був ще в піджаку й при нагортах.

— Мені щастило в житті на вчителів, — задумливо говорив М. Крейна. — І в школі, і в гуртку технічної творчості, де займався моделюванням ракет, і в технічному училищі. Є в мене добрі наставники і на ТЕЦ цукрозаводу, де працював після служби слюсарем, а зараз переїхався на машиніста парових котлів. Начальник ТЕЦ О. І. Хоменко переконав мене, що треба вчитися далі, аступатиму до Смілянського технікуму харчової промисловості... Ні, легкого хліба не шукаю, літунів не люблю. Хочу бути потрібним людям. Хочу бути там, де потрібен.

П. СЕЛЕЦЬКИЙ.

сміт Олександрівка.

ТУРНІРНЕ

ФУТБОЛ. У Петропому завершилися обласні змагання юних футболістів на приз клубу ЦК ВЛКСМ «Шкіряний м'яч» серед хлопчаків 1976—1977 років народження. В турнірі взяли участь чотирі команди. Підсумкова таблиця має такий вигляд:

1. «Кристал» (Олександрія)	6
2. «Інгалець» (Петрове)	4
3. «Зіронька» (Кіровоград)	2
4. «Чайка» (Нова Прага)	0

Вихованці олександрійського тренера Сергія Бойка виборили право захищати честь Кіровоградщини на республіканських змаганнях юних футболістів.

Повідомляємо результати передостаннього туру першого кола чемпіонату країни з футболу серед команд другої ліги шостої зони «Маяк» — «Шахтар» Р — 1:1, «Динамо» — «Спартак» — 3:0, «Нафтохім» — «Ворскла» — 2:1, «Торпедо» Л — «Авангард» — 1:0, «Нива» В — «Поділля» — 0:1, «Десна» — СКА К — 2:3, СКА Од. — «Суд» побудівник — 1:1, «Торпедо» Зп. — «Новатор» — 3:0, «Кристал» — «Таврія» — 1:5, «Прикарпаття» — «Закарпаття» — 2:0, «Нива» Тр. — «Буковина» — 1:0. Кіровоградська «Зірка» після нічий з «Кривбасом» посідає 21-е місце (+6=6-13, м'ячі 19-37, 18 очок).

ЗА МИТЬ ДО ДОРОСЛОСТІ

Це завжди очікуване й завжди приголомшливо несподіване: здали останній екзаме́н, школа віднині лишається позаду, а попереду — доросле, «справжнє» життя. Яким воно буде для тебе? З чого його починати?

Звичайно, не раз задумувалися над цим і десятикласники з 10 «А» Кіровоградської середньої школи № 9, яких ви бачите на знімку. Але якщо ще вчора для них це були просто абстрактні роздуми, то нині питання постає в усій своїй конкретності й невідкладності. Останній екзаме́н — універсальну літературу (усю) вони здали щойно перед тим, як потрапили в об'єктив фотокореспондента «Молодого комунара».

Вони ще зовсім такі, як і вчора — і в звичках, і в словах, і в захопленнях. Та так і має бути, бо самостійне, доросле життя — то тільки логічне продовження отрочества. В тому житті, яке віднині лишається для них позаду, хлопцям та дівчатам давали знання, готуючи їх до самостійності.

А нині — ота коротка мить, що відділяє їхнє шкільне «вчора» від дорослого «завтра». Для них — це мить радісної світла. Адже попереду стільки нового, хвилюючого, захоплюючого... Тож — хай настане!

Фото В. ГРИБА.

Судовий курсер

ЛОКОН
НА ПЛЕЧІ

Шановна редакціє! Мені сподобалася замітка «Як бути вродливою», надрукована у вашій газеті від 24 січня 1987 року. Це дуже потрібно сучасній молоді, а особливо дівчатам віком 15—18 років. Тільки чому в ній замітці згадали про молодих жінок, хіба дівчаткам ці зачіски не личать? І взагалі, які вони — боб, каре, каскад?

Наталя СОЛОДКА.
м. Олександрія.

Хочу заспокоїти дівчаток, що зачіски, рекомендовані молодим жінкам, личать і вам. Більш того, це молодіжні зачіски.

Сьогодні молодіжна мода знову, як і в 60-і роки, диктує природність, простоту, але й підвищену експресію у створенні власного образу. У молоді 80-х в пошукі найрізноманітніших стрижок від коротких, шетинистих до подовжено-каскадних. Короткі стрижки по типу чоловічих з елементами авангардизму взагалі займають провідне місце у молодіжному «репертуарі». Існують кілька елементів короткої стрижки:

ЖІНОЧИЙ САЛОН
«МОДНИЦІ
З ПЕРЕДМІСТЯ»

легна і динамічна, виключно-елегантна, смілива асиметрична з елементами монорого волосся... Довжина волосся в коротких стрижках контрасна.

Стрижка «каре», яка колись становила монолітну масу волосся (класична форма каре) сьогодні модернізується відповідно до вимог моди. В композиціях «каре» довжина волосся на потилиці доходить до середини шиї, на скронях — до середини вух, вилиць, кінчиків підборіддя. Варіанти каре дуже різноманітні.

Для стрижки «боб» характерний високий верх і дуже коротка потилиця, що нагадує чоловічу. «Боб» може характеризуватися як спокоем, повітряністю, так і «безладдя» на голові.

У каскадних стрижках у верхній частині голови волосся коротке, з поступовим подовженням. Відчуття таке, що волосся каскадом спадає на плечі. Спереду воно падає на лоб або ж зачісується у пишну масу. На основі стрижки можна створити різні елегантні зачіски.

Л. КАРИМОВА.

Піаф і Піфагор

2 ЛИПНЯ В КІРОВОГРАДІ ПОЧИНАЄ ГАСТРОЛІ КОЛЕКТИВ КАЛУЗЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДРАМТЕАТРУ ІМЕНІ А. В. ЛУНАЧАРСЬКОГО

Заснований 1777 року, театр має багату біографію. Тут виступали видатні майстри сцени М. Шепкін, П. Мочалов, В. Качалов, М. Ермолова, М. Савіна, П. Садовський. Орден Трудового Червоного Прапора театр був нагороджений на честь свого 200-ліття.

У трупі працюють народні артистки РРФСР П. Г. Ванева, заслужені артисти РРФСР І. С. Блажкова, І. С. Кашаєв, В. С. Логинівський, М. А. Пахомов, В. І. Романовський, В. П. Шербаков. Останні 12 років художнє керівництво театром здійснює заслужений діяч мистецтв РРФСР Р. В. Соколов.

Які ж спектаклі побачать кировоградці під час наших гастролей? Нерідко митці звертаються до творів письменників, в яких порушуються широкі соціальні і моральні проблеми, глибоко осмислюється духовний світ людини. Роман «Вершинка паляника» М. Алексєєва один із таких творів. Одиометричним спектаклем театр відкриває гастролі. У центрі

АРТИСТ, ЯКОГО ВИ ЗНАЄТЕ ПО ГУМОРИСТИЧНИХ ПЕРЕДАЧАХ — НАШ ГІСТЬ.
ІНСЦЕНЗАЦІЮ ТВОРІВ М. АЛЕКСЄЄВА, М. РОШІНА, Л. ЖУХОВИЦЬКОГО ЗАПРОПОНУЮТЬ КІРОВОГРАДЦЯМ АРТИСТИ З КАЛУГИ.

вистави — доля простої російської жінки, що долає тяжкі випробування, розділяє зі своєю країною горе і радість, анхотіт і війни і кусень черствого хліба.

«Іван і Мадонна» А. Кудришцева утверджує гуманістичний пафос людності. Це спектакль про моральну безкомпромісність людини, що зберігає це високе звання у найскладніших обставинах.

Як складно підлітку знайти себе, коли поряд немає людини, готової зрозуміти і простити в складну хвилину. Особливо коли цього підлітка терзають внутрішні суперечності, змішані з непростотою любов'ю... Про це — вистава «Фатальна помилка» М. Рошніна.

Не перший рік на нашій сцені йде вистава «Дикун» А. Касона. Це романтична історія, що прославляє кохання.

Широко представлений у гастролі афіші комедійний жанр. «Жужа з Будапешта» Л. Жуховицького розкаже про вступ у велике життя молодих людей, про любов. «Піфагор» Я. Костіковського

та М. Слободського — спектакль про красу і духовну гармонію. Веселі й імпульсивні речі — «Вітві-ки Скапені» Ж. Б. Моляєра.

Всім відомі імена драматургів Е. Брагіньського та Е. Рязанова. Кіровоградці побачать їх комедію «Облузники», який властиві тонка авторська спостережливість, м'який ліризм, незвичайна легкість, глибокий оптимізм.

Для найменших глядачів підготовлено вистави «Випадок у країні Мульти-Пульти» та «Казка про Івана і його парчову Анну».

На «малій сцені» йтиме спектакль про втому французького співака Едіт Піаф.

Калузький театр гастролював у багатьох містах — Москві, Ленінграді, Донецьку, Астрахані, Грозному. У Кіровоград бачити як після 20-річної перерви ми прибудемо з Харкова. Театр виступатиме не тільки в обласному центрі, а й віздитиме в райони та села.

Л. СЛЕПОВА,
завідуюча літературно-ю частиною театру.

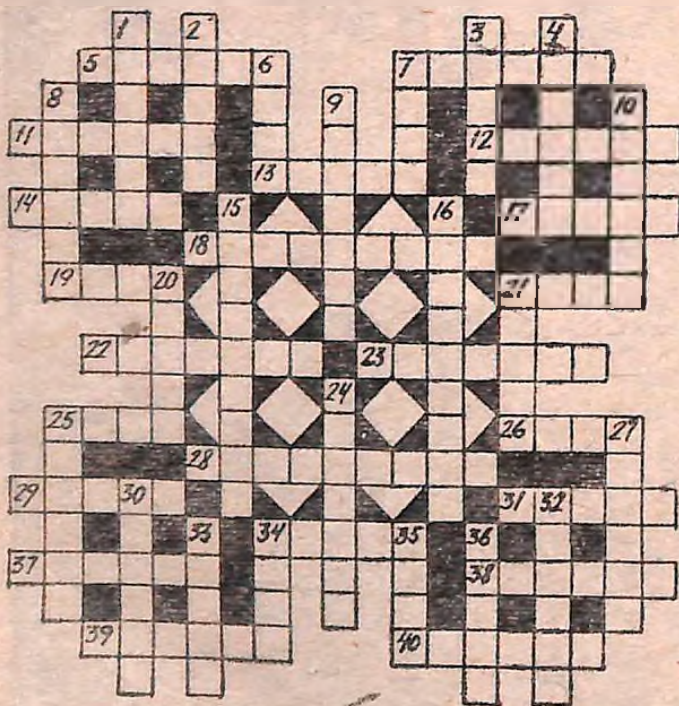
Кросворд

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 5. Заміна темістою частини звукового фільму перенесеном на іншу мову. 7. Особа командного складу збройних сил. 11. Бальний танець. 12. Поема Т. Г. Шевченка. 13. Японський газетний концентр. 14. Друкарський шрифт. 17. Горизонтальна гірнична виробка. 18. Справжнє прізвище Дем'яна Бедного. 19. Дорогоцінне наміння. 21. Густа бавовняна тканина. 22. Тісний зв'язок, згуртованість. 23. Член підпільної комсомольської організації «Молода гвардія». 25. Рухомий холодної зброї. 26. Узбецький вокально-інструментальний ансамбль. 28. Навики, прищеплені в сім'ї, школі. 29. Радянський поет, лауреат Ленінської премії. 31. Архітектурний стиль. 34. Ступінь діяльності організму. 37. Світлочутлива оболонка ока. 38. Періодичне друковане видання. 39. Рибальська сіть. 40. Південний сонячний пил.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Етнографічна група українців. 2. Нагір'я. 3. Житло звіра. 4. Солдат, новобранець у дореволюційній російській армії. 6. Золотоюсна тріщина в породі. 7. Аеропорт в Парижі. 8. Ділова особа з опери М. В. Лисенка «Енейда». 9. Пейзаж, ландшафт. 10. Стара міра довжини. 15. Автор картини «В. І. Ленін у Смільському». 16. Людина, що здобуває вище наукове звання. 20. Спортивна гра. 21. Засіб захисту. 24. Квітка. 25. Датський фізик. 27. Процес виплавлення чистих благородних металів. 30. Держава на Близькому Сході. 32. Водоплавний птах. 33. Екскаватор для видобування торфу з болота. 34. Товарна упаковка. 35. Роман О. Сизоненка. 36. Притока Неві.

Склали В. НЕЧИПОРЕНКО.

м. Знаменка.

Юхим ШИФРІН:

Автограф для читачів «МК»

«НА ЕСТРАДІ БРАКУЄ «ЗІРОК»

КОР.: У вас є улюблена телевізійна передача?

Ю. Ш.: Так! Ранкова гімнастика.

КОР.: Ви любите танцювати?

Ю. Ш.: Але я після цього ще краще засинаю.

Ви, звичайно, пригадали естрадний образ співака-виконавця. Вітім, якимось чітко окресленим образом у Юхима Шифріна немає. У кулінарному технікумі він не вчився. Іноді, правда, з'являється на телеекрані у масці культуриста в передачі «В нашому домі», а загалом він виконавець різних мініатюр, отой самий лицедій, що натягує різні маски. Спочатку байдужий спостерігач на рятувальній станції, що дає поради утопаючому, і тут же всім задоволений сучасний обиватель перед ящиком телевізора. Але всюди характерний вихід, тільки йому властиві жест, інтонації голосу.

КОР.: Юхиме, коли ви вперше виступили на сцені?

Ю. Ш.: Перша мініатюра, яку я прочитав «на весь Союз» — «Марія Магдалина». Було це в передачі «Доброго ранку». Він вчився в університеті на філологічному факультеті. Уважний, ретельний хлопець. Та раптом кинув філфак. Вступив до естрадно-циркового училища. Про циркове мистецтво ніякого уявлення —

одне бажання «стати Аркадієм Райкіним».

КОР.: Що може сатира?

Ю. Ш.: Краще Гоголя не скажеш: «Сміху боїться той, хто нічого не боїться».

КОР.: Себе ви вважаєте зіркою?

Ю. Ш. (потупившись). Не ставте мене в незручне становище.

КОР.: Отож з естрадою на все в порядку?

Ю. Ш.: Але мені з нею кожен день доводиться мати справу. Звичайно, як і кожен артист свого жанру, я занепокоєний. Але є у нас і багато хорошого.

Я недавно побувала на концерті Є. Петросяна. Протягом двох годин естрадної вистави «Я покинув» зал вибухав сміхом. Подібний резонанс мала і нова програма Г. Хазанова. Та все ж загальна картина у нашому естрадному господарстві не завжди приємна. Однак будемо оптимістами, закликає Юхим Шифрін.

КОР.: Ваш улюблений герой на естраді?

Ю. Ш.: А я з нею улюбленими не спілкуюсь.

В. ЛЕВОЧКО.

Москва — Кіровоград.

Я вам можу цілу лекцію прочитати про значення сатири і гумору в нашому житті. І, думаю, сміх — обов'язковий учасник перестройки. Вибачте, мені треба йти на поклон.

Поясню читачеві. З Ю. Шифріном ми розмовляли під час концерту «Весела співдружність», який

Ю. Шифрін назвав так: «Наші веселі будні». Наступного ранку Шифрін летів на гастролі у Сочі.

КОР.: У вас є «свої» автори?

Ю. Ш.: Так, М. Жванецький, В. Коклюшкін.

КОР.: Як ви ставитесь до сучасної естради?

Ю. Ш.: Сучасна естрада, як мені здається, не завжди відповідає своєму

призначенню. Я вже не кажу про нас, «мовників», але й у музикантів не все гаразд. Падає престиж естради. Зірок не вистає.

КОР.: Себе ви вважаєте зіркою?

Ю. Ш. (потупившись). Не ставте мене в незручне становище.

КОР.: Отож з естрадою на все в порядку?

Ю. Ш.: Але мені з нею кожен день доводиться мати справу. Звичайно, як і кожен артист свого жанру, я занепокоєний. Але є у нас і багато хорошого.

Я недавно побувала на концерті Є. Петросяна. Протягом двох годин естрадної вистави «Я покинув» зал вибухав сміхом. Подібний резонанс мала і нова програма Г. Хазанова. Та все ж загальна картина у нашому естрадному господарстві не завжди приємна. Однак будемо оптимістами, закликає Юхим Шифрін.

КОР.: Ваш улюблений герой на естраді?

Ю. Ш.: А я з нею улюбленими не спілкуюсь.

В. ЛЕВОЧКО.

Москва — Кіровоград.

ВІТЕР
З АКВАРЕЛІ

Живопис, графіка, твори декоративно-прикладного та медальєрного мистецтва — до чотирьох десятків робіт молодих кировоградських художників представлено нині на виставці в художньому салоні обласного центру.

З легким гумором виконаний рекламний плакат А. Наєждина обіцяє зустріч з майстрами пензля, яким властивий і пишний погляд на світ, і добрий усміх. За свідчує це й більшість представлених робіт.

У центрі «Зими» О. Драбини — куточок сучасного села. Буденний день, буденна сцена на сільській вулиці: йдуть люди — кожен у своїх справах. Життєствердуючі кольори і динаміка руху образів сповнюють картину подихом весняного вітру і почуттям оновлення природи і душі.

До образів рідного краю, сільських пейзажів звертається більшість авторів представлених на виставці робіт. Запам'ятовується «Березень» І. Якула, Барви тут, на відміну від барв О. Драбини, тепліші і настрій стриманіший.

Макраме демонструє на виставці Н. Костіна та Е. Чеснокова. Якщо «Весна» першої виразна колоритом, то в «Рибці» її колеги бачиться передусім тепла посмішка.

Буйня барв і образів — це батик Н. Федоренко із серії «Птахи і космос» та «Гармонія Всесвіту». Стилю автори власний політ фантазії й ліричність сповіди.

Зустрінуть глядачі на виставці й медаль С. Минєєва, плакати А. Наєждина, акварелі Е. Чеснокової та інші роботи наших молодих художників.

До речі: чому б її організаторам не потурбуватися про те, щоб був на ній бодай короткий біографічний список її учасників? Адже це теж свого роду знайомство з творчим шляхом митця. А часом — і ключ до його розуміння.

Є. ЖЕЛЕЗНЯКОВ.

ЧИТАЙТЕ
В НАЙБЛИЖЧИХ
НОМЕРАХ «МК»

★ Підсумки першого кола чемпіонату СРСР з футболу серед команд Другої ліги шостої зони.

★ І знову про екологічні проблеми наших річок. Роздуми після відраження.

★ Сім'я і пияцтво — поняття несумісні. На жаль, ця аксіома ще не для всіх...

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой коммунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:

316050. МПС,

м. Кіровоград.

вул. Луначарського, 36.

БН 03245.

Індекс 01103.

Обсяг 0,5 друку, арк.

Зам. № 340. Тираж 63 700.

Газета виходить у півторок, четвер, суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова

видавництва

«Кіровоградська правда»

Кіровоградського обкому

Компартії України

м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.